

Sygn. akt I C 1882/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Elżbieta Zimnicka
Protokolant:	Anna Aleksa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 stycznia 2016 r. w Legionowie sprawy

z powództwa (...) (...) w W.

przeciwko I. O.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt: I C 1882/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 października 2015 r. powód (...) (...) z siedzibą w W. wystąpił przeciwko I. O. o zapłatę kwoty 8.640,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dat i kwot szczegółowo pozwem wskazanych i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana I. O. powiadomiona o terminie w trybie zastępczym, nie stawiła się na rozprawę i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 19 grudnia 2014 r. kierownik zespołu sprzedaży wierzytelności (...) Banku SA J. W. wystawiła pismo zatytułowane (...), w którego treści informuje, że (...) Banku SA dokonał sprzedaży przysługującej mu wierzytelności z tytułu umowy (...), wskazując kwotę wierzytelności na 8251,25 zł. Adresatem pisma była I. O.. Brak jest potwierdzenia wysłania i odbioru tego pisma przez adresata.

W dniu 19 grudnia 2015 r. została zawarta między (...) Bank SA z siedzibą w W., a powodem umowa przelewu wierzytelności wymienionych w Załączniku nr 1 i Załączniku nr 2 do Umowy, które to załączniki nie zostały już dołączone. Z treści tej umowy, która została dołączona do akt nie wynika jakie wierzytelności, w stosunku do kogo zostały na jej podstawie przekazane (k.42 i n.)

W dniu 2 lipca 2015 r. (...) SA z siedzibą w W. wystawił pismo zatytułowane „Wezwanie do zapłaty z ostrzeżeniem o możliwości przekazania informacji o zadłużeniu do Biura (...)”. Adresatem pisma była I. O.. Brak jest potwierdzenia wysłania i odbioru tego pisma przez adresata.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przedłożone przez powoda.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, niezbędnych dla ustalenia jej ważności oraz skuteczności.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód wskazał, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności nabył od ww. Banku prawa do wierzytelności wobec pozwanej. Podkreślenia wymaga, iż powód złożył do akt odpis umowy cesji z dnia 19 grudnia 2015 r. zawartej między nim (...) Bankiem SA z siedzibą w W.. Jakkolwiek odpis ten został poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika reprezentującego powoda w tym postępowaniu Sąd miał wątpliwości co do treści tej umowy i wiarygodności samego dokumentu albowiem znaczna część tego dokumentu pozbawiona była treści i z żadnego jej punktu nie wynikał fakt przeniesienia wierzytelności w stosunku do pozwanej, ani też okoliczność jaka to byłaby wierzytelność i w jakiej wysokości. Pozostałe dokumenty zaś nie były w tym zakresie wystarczające, albowiem stanowiły jedynie dokumenty prywatne świadczące jedynie o złożeniu przez wystawcę dokumentu oświadczenia w nim zawartego, nie zaś potwierdzenie okoliczności, której oświadczenie dotyczy. Nie dowodził tego również wydruk z k. 47, mający rzekomo stanowić wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży, a który stanowić może co najwyżej zrzut z ekranu, nie jest zaś ani dokumentem standardowym ani elektronicznym. Brak więc dowodu, że powód posiada legitymację do dochodzenia roszczeń objętych niniejszym pozwem.

Nadto powód nie udowodnił również istnienia roszczenia swojego rzekomego poprzednika prawnego wobec pozwanej. Sąd pominął na podstawie art. 207 § 6 k.p.c. spóźnione dowody w postaci m.in. umowy kredytu złożonej przez powoda w piśmie wniesionym w dniu 31 grudnia 2015 r. albowiem powód nie uprawdopodobnił, iż nie zgłosił ich w pozwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Powód nie dołączył tych pism do pozwu, a jedynie pozew i to co zostało do niego dołączone zostało przesłane pozwanej celem stosunkowania się. Nadesłanie przez powoda bez zezwolenia Sądu kolejnych pism, w sytuacji braku stawiennictwa pozwanej na rozprawę skutkowałoby koniecznością odroczenia rozprawy celem ich doreczenia, a zatem zwłoki postępowania.

Mając na uwadze, że roszczenie nie zostało udowodnione, Sąd oddalił powództwo w całości wyrokiem, który z uwagi na brak zajęcia przez pozwaną stanowiska w sprawie przybrał formę zaocznego.

Dodatkowo na marginesie wskazać należy, że jest to kolejna sprawa skierowana przez tego fachowego pełnomocnika do tutejszego Sądu przeciwko osobie zamieszkałej w miejscowości nie podlegającej właściwości tutejszego Sądu.